

Resolució 1042/2022, de 23 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 612/2022

Administració reclamada: Departament de Cultura i Agència Tributària de Catalunya

Informació reclamada: Acord de donació, dipòsit i dació en pagament de tributs d'obres al MNAC.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: Com a qüestió prèvia a la ponderació de l'accés, cal fer referència a que la desestimació de l'accés sol·licitat es va manifestar per part del Departament de Cultura en una comunicació substitutiva de la resolució expressa de la sol·licitud d'informació, via expressament reservada per la llei (article 34.8 LTAIPBG) per als casos d'estimació plena de la sol·licitud sense oposició de tercers en què l'administració facilita l'accés complet a la informació sol·licitada. Més clarament ho desplega l'article 73 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública sota l'epígraf de "procediment simplificat" en incidir en què només es pot aplicar quan no s'apreciïn per l'administració límits a l'accés, no existeixin terceres persones afectades o no s'hagin oposat a l'accés, i quan es lliuri materialment i eficaçment la informació sol·licitada. En aquest cas, és obvi que la via de la comunicació substitutiva de la Resolució expressa emprada pel Departament de Cultura no és adequada dret, perquè el posicionament real del Departament de Cultura és d'oposició i limitació de l'accés, sense que es pugui considerar que informar de l'existència d'una clàusula de confidencialitat que impedeix l'accés pugui equiparar-se al lliurament material de la informació sol·licitada, sinó, en tot cas, a la motivació de la desestimació. Per tant, la comunicació del Departament de Cultura contravé els articles 34.8 LTAIPBG i 73 DTAP perquè ni suposa l'estimació total de la sol·licitud ni procura el lliurament total i efectiu de la informació sol·licitada. Ara bé, això no comporta que s'hagi d'entendre produïda l'estimació de la reclamació i de la pretensió d'accés de la persona reclamant, sinó que correspon que aquesta Comissió faci la valoració de la concurrència límits a l'accés, invocats en el procediment de reclamació o apreciats d'ofici, així com la ponderació dels drets de terceres persones afectades per l'accés, que no s'han de veure perjudicats pel sol efecte del silenci de l'administració ni per la inadequació de les seves actuacions. Per part del Departament de Cultura, l'oposició a l'accés es fonamenta en un pacte o clàusula que conté l'Acord marc, d'acord amb el qual "Les parts mantindran en tot moment la deguda confidencialitat sobre els termes i condicions incloses en el present Acord.". Aquesta fonamentació no pot ser apreciada, perquè els límits a l'accés han de ser recollits per una norma de rang legal per expressa previsió de l'article 20.1 LTAIPBG, sense que un acord de parts pugui modificar les condicions i abast del dret d'accés garantit per l'LTAIPBG. Per tant, els pactes o acords que constin en articulats de convenis, contractes o acords amb administracions públiques que siguin restrictius o contraris al règim legal d'accés a la informació pública no són vàlids ni s'hi poden oposar vàlidament. Altra cosa és el que planteja l'Agència Tributària en invocar el caràcter reservat de la informació fiscal, perquè aquest caràcter està previst en una norma de rang legal (article 95.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT) segons el qual "*los datos, informes o antecedentes obtenidos por la Administración tributaria en el desempeño de sus funciones tienen carácter reservado y sólo podrán ser utilizados para la efectiva aplicación de los tributos o recursos cuya gestión tenga encomendada y para la imposición de las sanciones que procedan, sin que puedan ser cedidos o comunicados a terceros*") i troba encaix en el catàleg legal de límits a l'accés a la informació pública per la via de l'article 21.1.c LTAIPBG relatiu als procediments declarats per llei com a confidencials, com és el cas dels procediments tributaris, així com en la previsió de l'article 21.2 LTAIPBG: "2. El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i

així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.” De la informació aportada per l'Administració i per la pròpia persona reclamant en la seva sol·licitud se'n desprèn que l'Acord conté una dació en pagament de tributs, informació que clarament es trobaria dins de l'àmbit d'aplicació dels límits anteriors i sota el deure de reserva de l'Agència Tributària, vist que no és possible dissociar-la de la identitat de l'obligat tributari, perfectament identificat en la sol·licitud. Ara bé, d'acord amb la sol·licitud i la nota de premsa emesa pel MNAC, l'Acord conté també la donació d'altres deu obres al MNAC i el dipòsit d'altres quatre, de les què no consta que estiguin vinculades amb el deute tributari ni directament ni indirectament. Si és així, i en virtut de l'article 25 LTAIPBG, correspondria estimar l'accés parcial a aquesta informació i permetre l'accés a les parts de l'Acord que recullin aquesta donació o dipòsit aliens a l'activitat de l'administració tributària.

Paraules clau: Generalitat. Cultura. Administració tributària. Convenis. Donacions. Dacions en pagament d'impostos. Reclamació contra comunicació substitutiva. Informació fiscal. Límits. Confidencialitat del procediment tributari. Reserva per llei de la informació tributària. Mediació sense acord. Accés parcial.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Mediador: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 29 de juny de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 612/2022, presentada contra el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de maig de 2022 la persona reclamant presenta una sol·licitud d'informació pública adreçada al Departament de Cultura, al Departament d'Economia i al Museu Nacional d'Art Contemporani, que demana: “Consultar l'acord/contracte/informe entre la Generalitat de Catalunya (Departament d'Economia i Coneixement + Departament de Cultura) i el Sr. xxxxx de l'any 2015, segons el qual ingressaven al MNAC deu obres (en concepte de donació), més sis (en dació d'impostos) i encara quatre més (en dipòsit)”.
3. El 27 de juny de 2022 el Departament de Cultura dóna la resposta següent a la persona reclamant: “Us comuniquem que la vostra sol·licitud ha estat estimada. La resolució estimatòria és substituïda per aquesta comunicació, tal com preveu l'article 34.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i l'article 73.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer. Un cop estudiada la documentació sol·licitada i d'acord amb les indicacions de l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura us comuniquem que: No podem donar accés a l'Acord marc entre el Departament de Cultura, el Departament d'Economia i Coneixement, l'Agència Tributària de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya i el Sr. xxxx, signat el 15 de juliol de 2015, en funció de l'establert pel pacte novè del mateix Acord: Novè.- Confidencialitat Les parts mantindran en tot moment la deguda

confidencialitat sobre els termes i condicions incloses en el present Acord. Qualsevol comunicació o nota de premsa haurà de ser prèviament consensuada de forma expressa i per escrit amb el Sr. xxxx.”

4. La Reclamació presentada el 29 de juny de 2022 indica que el Departament de Cultura denega la informació sol·licitada per invocació d'un acord de confidencialitat.
5. El 4 de juliol de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Cultura i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Igualment, l'informa de què la persona reclamant a demanat seguir el procediment amb mediació, requerint-la a identificar les persones que hi actuarien en representació del Departament de Cultura.
6. El 4 de juliol de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada
7. L'1 de setembre de 2022 la GAIP reitera el requeriment indicat a l'antecedent 4, a la vista de què el Departament de Cultura hauria manifestat problemes en la gestió del Registre que li haurien impedit tenir-ne accés i coneixement.
8. El 8 de setembre el Departament de Cultura identifica els seus representants en el procediment de mediació i lliura l'informe de posicionament, en el què es reitera en la desestimació de la pretensió d'accés a l'Acord reclamat subscrit entre el Departament de Cultura, el Departament d'Economia i Coneixement, l'Agència Tributària de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya i el Sr. XXXX, vist que conté una clàusula novena en què s'estableix el deure de confidencialitat de les parts respecte dels termes i condicions de l'Acord.
9. El 20 de setembre de 2022, a la vista de què de l'expedient en resulta que el Departament d'Economia i Coneixement i l'Agència Tributària de Catalunya estarien afectats per l'accés que es reclama, i d'acord amb el què preveu l'article 42.4 LTAIPBG, la GAIP els trasllada la reclamació i les convida a participar en la mediació sol·licitada per la persona reclamant. Els demana, igualment, les dades de contacte de la persona afectada, signatària de l'Acord reclamat als efectes del mateix tràmit de trasllat de a reclamació i la petició de què es substanciï pel procediment de mediació.

10. El 5 d'octubre de 2022 l'Agència Tributària de Catalunya informa a la GAIP de la persona que la representarà en la sessió de mediació. En la mateixa comunicació l'ATC facilita a la GAIP els enllaços a una nota de premsa de l'any 2015 on s'informa sobre el contingut de l'acord, així com l'enllaç al web del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) on consta el contingut de la col·lecció donada. Finalment, i pel que fa a les dades a efectes de notificacions de la tercera persona afectada per la sol·licitud d'accés a informació, l'ATC manifesta que no es poden facilitar les dades de contacte perquè aquestes únicament poden ser emprades per a finalitats tributàries.
11. El dia 6 d'octubre de 2022 el Departament d'Economia i Hisenda informa a la GAIP del seu representant per a la celebració de la sessió de mediació.
12. El dia 6 d'octubre de 2022 es realitza una primera convocatòria de la sessió de mediació per al dia 26 d'octubre de 2022 a les 11:00 hores, que no arriba a materialitzar-se.
13. El dia 14 d'octubre de 2022 es realitza una segona convocatòria de la sessió de mediació per al dia 2 de novembre de 2022 a les 10:30 hores, davant la impossibilitat de celebrar la mediació en la data i hora assenyalades en la primera convocatòria. La sessió de mediació acaba sense acord de les parts, i el mediador les informa de què la reclamació passarà a ser resolta per la GAIP pel procediment ordinari, d'acord amb l'RGAIIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

2. Mediació sense acord

L'article 42.2 LTAIPBG disposa que les reclamacions es poden tramitar amb un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui (article 42.6 LTAIPBG). Quant a la direcció de la mediació, l'article

37 RGAIP disposa que la persona mediadora és designada entre els membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, d'acord amb el que preveuen les seves normes internes. Aquesta persona mediadora pot donar per acabada la mediació en qualsevol moment per la manca de col·laboració de la persona sol·licitant o de les terceres persones afectades o quan constati que no és possible assolir un acord entre les parts (article 35.5 RGAIP).

L'article 42.4 LTAIPBG disposa que la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha d'informar les parts afectades sobre el procediment de mediació. Amb aquesta finalitat, la GAIP ha demanat a l'Administració que la proveeixi de les dades de contacte de la persona afectada, com a signatària de l'Acord reclamat, però no les ha obtingut al·legant l'Agència tributària que es tractaria de dades fiscals de caràcter reservat, vist que l'Acta reclamada fa referència a una dació en pagament de tributs. A la vista d'això, el mediador adverteix a la part reclamant i a l'Administració durant la celebració de la sessió de mediació que la persona afectada per l'accés gaudirà del tràmit d'audiència respecte dels acords que s'assoleixin al procediment de mediació, si escau.

Celebrada la sessió de mediació, la GAIP ha constatat la impossibilitat d'arribar a una acord de les parts sobre l'accés a la informació reclamada, pel què, d'acord amb el que disposen l'article 42.6 LTAIPBG i l'article 35.3 RGAIP, el procediment continua amb la seva tramitació pel procediment ordinari, fins a la seva finalització per Resolució de la Comissió, que es pronunciarà sobre el fons de la discrepància jurídica que mantenen les parts

3. Sobre l'objecte de la reclamació i el caràcter reservat de la informació fiscal

L'objecte de la reclamació és la pretensió d'accés a un Acord subscrit entre el Departament de Cultura, el Departament d'Economia i Coneixement, l'Agència Tributària de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya i el Sr. XXX, signat el 15 de juliol de 2015, desestimada pel Departament de Cultura invocant un pacte de confidencialitat que contindria la clàusula 9 del mateix acord que obligaria a les parts a no divulgar-ne el contingut.

Com a qüestió prèvia a la ponderació de l'accés, cal fer referència a que la desestimació de l'accés sol·licitat es va manifestar per part del Departament de Cultura en una comunicació substitutiva de la resolució expressa de la sol·licitud d'informació, via expressament reservada per la llei (article 34.8 LTAIPBG) per als casos d'estimació plena de la sol·licitud sense oposició de tercers en què l'administració facilita l'accés complet a la informació sol·licitada. Més clarament ho desplega l'article 73 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAP) sota l'epígraf de "procediment simplificat" en incidir en què només es pot aplicar quan no s'apreciïn per l'administració límits a l'accés, no existeixin terceres persones afectades o no s'hagin oposat a l'accés, i quan es lliuri materialment i eficaçment la informació sol·licitada: "1. D'acord amb l'article 34.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, quan en la tramitació de la sol·licitud d'accés no

s'aprecii la concurrència de límits a l'accés i no s'identifiquin terceres persones afectades per l'accés o, tot i haver-se identificat terceres persones afectades, no consti en l'expedient la seva oposició a l'accés, la unitat d'informació, dins del termini per resoldre la sol·licitud, pot adreçar a la persona sol·licitant, per qualsevol mitjà, una comunicació que substitueix el deure de dictar i notificar una resolució estimatòria de la sol·licitud. 2. Aquesta comunicació ha d'incorporar, si escau, bé l'accés directe a la informació sol·licitada, o bé un enllaç al lloc o adreça on es trobi ubicada la informació, o bé informació relativa a la forma o canal pel qual pot obtenir-se la informació sol·licitada. 3. En qualsevol cas, la unitat d'informació ha de prestar l'assessorament o les indicacions necessàries per tal que l'accés a la informació sigui immediat, complet i eficaç.”

En aquest cas, és obvi que la via de la comunicació substitutiva de la Resolució expressa emprada pel Departament de Cultura no és adequada a dret, perquè el posicionament real del Departament de Cultura és d'oposició i limitació de l'accés, sense que es pugui considerar que informar de l'existència d'una clàusula de confidencialitat que impedeix l'accés pugui equiparar-se al lliurament material de la informació sol·licitada, sinó, en tot cas, a la motivació de la desestimació. Per tant, la comunicació del Departament de Cultura contravé els articles 34.8 LTAIPBG i 73 DTAP perquè ni suposa l'estimació total de la sol·licitud ni procura el lliurament total i efectiu de la informació sol·licitada.

Ara bé, això no comporta que s'hagi d'entendre produïda l'estimació de la reclamació i de la pretensió d'accés de la persona reclamant, sinó que correspon que aquesta Comissió faci la valoració de la concurrència límits a l'accés, invocats en el procediment de reclamació o apreciats d'ofici, així com la ponderació dels drets de terceres persones afectades per l'accés, que no s'han de veure perjudicats pel sol efecte del silenci de l'administració ni per la inadequació de les seves actuacions.

Per part del Departament de Cultura, l'oposició a l'accés es fonamenta en un pacte o clàusula que conté l'Acord marc, d'acord amb el qual “Les parts mantindran en tot moment la deguda confidencialitat sobre els termes i condicions incloses en el present Acord”. Aquesta fonamentació no pot ser apreciada, perquè els límits a l'accés han de ser recollits per una norma de rang legal per expressa previsió de l'article 20.1 LTAIPBG, sense que un acord de les parts pugui modificar les condicions i abast del dret d'accés garantit per l'LTAIPBG. Per tant, els pactes o acords que constin en articulats de convenis, contractes o acords amb administracions públiques que siguin restrictius o contraris al règim legal d'accés a la informació pública no són vàlids ni s'hi poden oposar vàlidament.

Altra cosa és el que planteja l'Agència Tributària en invocar el caràcter reservat de la informació fiscal, perquè aquest caràcter està previst en una norma de rang legal (article 95.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT) segons el qual “*los datos, informes o antecedentes obtenidos por la Administración tributaria en el desempeño de sus funciones tienen carácter reservado y sólo podrán ser utilizados para la efectiva aplicación de los tributos o recursos cuya gestión tenga encomendada y para la imposición de las sanciones que procedan, sin que puedan ser cedidos o*

comunicados a terceros”) i troba encaix en el catàleg legal de límits a l'accés a la informació pública per la via de l'article 21.1.c LTAIPBG, relatiu als procediments declarats per llei com a confidencials, com és el cas dels procediments tributaris, així com en la previsió de l'article 21.2 LTAIPBG: “2. El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.”

De la informació aportada per l'Administració i per la pròpia persona reclamant en la seva sol·licitud se'n desprèn que l'Acord conté una dació en pagament de tributs, informació que clarament es trobaria dins de l'àmbit d'aplicació dels límits anteriors i sota el deure de reserva de l'Agència Tributària, vist que no és possible dissociar-la de la identitat de l'obligat tributari, perfectament identificat en la sol·licitud. Per tant, resulta adequat desestimar l'accés al text íntegre de l'Acord reclamant i declarar que tota la informació que es vinculi amb la dació en pagament d'impostos, a les obligacions o deute tributari de la persona signant de l'Acord o a l'activitat recaptatòria de l'administració tributària queda afectada pel límit relatiu a la confidencialitat dels procediments de liquidació d'impostos i atès el caràcter reservat de la informació en poder de l'administració tributària per a l'exercici de les seves funcions recaptatòries.

Ara bé, d'acord amb la sol·licitud i la nota de premsa emesa pel MNAC, l'Acord conté també la donació d'altres deu obres al MNAC i el dipòsit d'altres quatre, de les que no consta que estiguin vinculades amb el deute tributari ni directament ni indirectament. Si és així, i en virtut de l'article 25 LTAIPBG, correspondria estimar l'accés parcial a aquesta informació i permetre l'accés a les parts de l'Acord que recullin aquesta donació o dipòsit aliens a l'activitat de l'administració tributària. En cas contrari, l'Administració haurà de manifestar que tot l'Acord, també en relació amb la donació o dipòsit d'aquestes obres, guarda relació amb les funcions de l'administració tributària.

En aquests termes, s'estima parcialment la reclamació i es declara el dret de la persona reclamant a accedir parcialment a l'Acord reclamant en les clàusules o pactes relatius a la donació lliure o dipòsit d'obres d'art al Museu Nacional d'Art de Catalunya per part del senyor XXXX, signat el 15 de juliol de 2015, i es desestima l'accés als pactes o acords que s'hi continguin relatius a la dació d'obres en pagament de tributs o que facin referència directa i indirecta a les obligacions o deutes tributaris de la persona signant o a l'activitat de l'Agència Tributària de Catalunya en exercici de les seves funcions d'administració tributària, d'acord amb l'article 21.1.c i 21.2 LTAIPBG en relació amb l'article 95.1 LGT.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones

interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de desembre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a accedir parcialment a l'Acord reclamant en aquelles clàusules o pactes relatius a la donació lliure o dipòsit d'obres d'art al Museu Nacional d'Art de Catalunya per part del senyor XXXX sense cap efecte o vinculació a les obligacions tributàries de la persona afectada o a l'activitat tributària de l'administració, o a obtenir la constància de la seva inexistència en aquell Acord.
2. Desestimar parcialment la reclamació en relació amb l'accés a l'Acord íntegre i a l'accés parcial als pactes o acords que s'hi continguin relatius a la dació d'obres en pagament de tributs o que facin referència directa i indirecta a les obligacions o deutes tributaris de la persona signant o a l'activitat de l'Agència Tributària de Catalunya en exercici de les seves funcions d'administració tributària, d'acord amb l'article 21.1.c i 21.2 LTAIPBG en relació amb l'article 95.1 LGT.
3. Declarar improcedent la utilització per part del Departament de Cultura del procediment simplificat amb comunicació substitutiva de resolució estimatòria previst a l'article 34.8

LTAIPBG i regulat a l'article 73 DTAP, atès que el sentit real de la resolució substituïda per la comunicació practicada és de desestimació de la sol·licitud d'informació, d'acord amb el fonament jurídic 3.

4. Requerir al Departament de Cultura i a l'Agència Tributària de Catalunya que lliurin a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, i a informar a la GAIP, en aquest mateix termini, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 617/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.